

Bak Zsuzsa

hatezer és még négyezer

hatezer és még négyezer-ötszáz forintot
adhatnál gyerektartás címén
és add nekem azt a lemezt amin az a dal van
tudod amit akkor hallgattunk amikor
görögországba mentünk és a kis halászfaluban
szálltunk meg éjszakára ahol nem homokos volt
a tengerpart hanem fehér kövekkel borították be

pontosak és helyénvalóak a mondatok
az ellenérzésed és aggodalmaid
kipakolod a félelmeket ide az íróasztalra
felhalmozod magad és tornyosulsz
a matekfüzet és történelmi atlaszok között
az ujjad épp a normann terjeszkedésbe lóg
ne vegyél neki semmit karácsonyra
lemezjátszóra gyűjt

iszol egy kávét? tudom két cukorral
tejszínhab nélkül leülnék melléd de inkább
szemben foglalok helyet a te régi helyeden
és megpróbálok nem a szemedbe nézni
ez egyszer nem hagyom magam

hetek most a percek

hetek most a percek
tagadás hetek
illetlen melléütés egy éjjeli zongorán
törekvések bután és meggondolatlanul
mintha élnél hamisan
és konokul mintha szeretnél

magát szereti az ember így
megszokásból

Kutya meleg van

Kutya meleg van.
Málhás szamarakkal mögöttünk
port szipognak és kendőt lélegeznek nők.
Kulacsomból a vizet a tengerbe öntöm
ha odaérünk, megfürösztöm bőröm
mirhával és habbal.

A város csak agyam mélyén,
a koponyám tetején,
tutajom a part felé szalad
egy túlpakolt teve nyomán.

Biccentek felé s intek: menj csak!
Szaladj, magam utolérni, ha én nem tudom,
más sem. És verejtékezem,
sós vízzé válok, mielőtt megláthatnám
a tengert.

Mozgó szállásom most megáll.
És Ő nyugtomban üdvözöl: Isten hozott!
Isten hozott!- ennyit mond csak,
kezem a kezén ragad,
itt én, most csak én adhatok.

körbejártam a szobát

körbejártam a szobát
hogy szükség volt rám azt keresem
hogy nem volt felesleges
a veled töltött idő
hogy minden szerethető
és megnyugtató ami voltam
félig még itt kell lennem valahol

most kimondatlan vagyok
egy nemkívánt gondolat
köztem és magad közt
magad választottad

hajad szárán maradt
fanyar balzsamillat
szebben mint magad
habban megfürdeted

Az asztalnál szemközt szemedbe szökött

Az asztalnál szemközt szemedbe szökött
egy csöppnyi szeretet, újra hajlam rám
és a csendekre, figyellek.

Hallgatnám lopott idézetek harcát fejedben,
hogy mit mondj, és mit nem akarok hallani.
Már eltűnt, becsomagolta magát

a régi mi, még márciusban, azóta hallgat,
és kívülről figyeli változásunk. Mindent,
csak az igazat ne!

Rendre itt ér véget egy szerelem.

aztán egy párnát tett a feje alá

aztán egy párnát tett a feje alá
és még egy párnát magába nyomatott
mintásat és frissen húzott huzatosat
hogy jobban lássa a mellkas emelkedését
és összehúzódását magán fel-le

és akkor fájt a fájás helye
és a szíve mondjuk ki nyugodtan
és akkor kezébe vett egy pohár vizet
és nyakon öntötte magát a vízzel
mintha a nyakában lenne a szíve
mindenhol ott volt